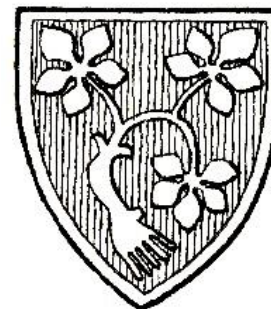

zprávy

roudnické farnosti

40. číslo – září a říjen 2018

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY MÍSTO ÚVODNÍKU

Večer 14. 9. se po mši sešli radní v počtu sice menším, než je obvyklé, o to zajímavější témata nás ale čekala. Pan farář začal mluvit o možnosti ministrování dívek. V podstatě všichni radní s návrhem souhlasili. Dále otec Martin s radními diskutoval, jak a jestli by měla naše farnost reagovat na současnou vlnu medializace (a politizace) případů zneužívání dětí duchovními. Ptal se, zda má tyto případy „uvádět na pravou míru“ a komentovat – otázka je to složitá, vzhledem k citlivosti tématu a zároveň ke zřetelné manipulativnosti některých mediálních zpráv. Reakce některých radních jsou spíše odmítavé, radí nereagovat na zjevně přehnané zprávy; jiní jsou pro to, navrhnout třeba farníkům možnost v klubu si popovídat např. o tom, jak nejlépe reagovat ve vyhrocených diskusích, pokud se do nich dostanou. Otevřením diskuse ve farnosti se chceme jasně vymezit proti skrývání závažných problémů, které se církve týkají.

Potom jsme rekapitulovali letní události, které se týkaly kláštera – Honza Horák referoval o průběhu divadelního festivalu Oldstars on the Roud, o výtěžku, který letos činí 60 000,- i o skutečnosti, že festival uvedením představení na náměstí pronikl i mimo zdi kláštera a zároveň díky účasti bohoslovce Tomáše Sixty nabídl hostům i účinkujícím duchovní program v kostele. (Zároveň děkujeme manželům Lysáckovým za krmení hladových herců gulášem.) Výtěžek bychom rádi investovali do vytápění klubu. Já jsem krátce referovala o letním příměstském táboře, kterého se zúčastnil poměrně velký počet 35 dětí.

Miloš Hrnčíř poté otevřel otázku nových katechetů – otevřenou ji zatím necháváme.

Padá návrh uspořádat „farní den“, jehož náplní by byla příprava na rozšíření možností liturgické služby v našem kostele – program pro ministranty, „kurzy“ lektorátu či zpěvu žalmů, seznámení se s novými kancionálovými písničkami, založení příležitostné scholy či „orchestru“... V té souvislosti se chvíli bavíme i o možnostech, jak více motivovat k službám v kostele a zapojit do nich více farníků (jedná se především o úklidu kostela nebo brigádách na zahradě). Většina z nich by ale pro nás byla příliš organizačně náročná nebo se již dříve neosvědčila.

Barbora Matiašová

KDO JE KDO

Protože do naší farnosti nepatří jen kostel v Roudnici nad Labem, rozhodli jsme se udělat rozhovor i s farníky ze vzdálenějších míst, ve kterých se slouží bohoslužby. Ve Straškově se jezdí do domu s pečovatelskou službou, neboť do kostela sv. Václava vedou prudké a poněkud nespolehlivé schody a celé čtyři straškovské

farnice již dosahují požehnaného věku. Vyptal jsem se všech najednou na jejich vzpomínky.

Alena Smolová: Narodila jsem se pátého června 1938. Letos mi bude tedy osmdesát let. Pocházím ze Středočeského kraje ze Sadské u Poděbrad a do Straškova do tohoto společenství jsem se dostala až v důchodovém věku, když jsem tu podělila domek po své tetičce a strýčkovi. Jsem tu už dvacet čtyři let a jsem spokojená. Je nás tu málo, ubýváme, ale držíme se.

Jmenuju se **Marie Břečková**, narodila jsem se tady v kraji, v Litoměřicích v roce čtyřicet sedm, tak jsem loni slavila jubileum sedmdesát let. Asi ve dvou letech jsme se stěhovali do Prahy a loni před Vánocemi jsem se přestěhovala na stáří do Vodochod. Můj otec se tu narodil, vyrůstal tu. Pak byl zaměstnaný u policie, ale v padesátých letech se nemohl smířit s politickou situací, tak musel do civilu. A potom jsme sem z Prahy jezdili k babičce. Tady jsou naše kořeny.

Já se jmenuji **Antonie Hovorková**. Narodila jsem se 22. 3. 1930 v Jindřichově Hradci. Můj tatínek byl baštýřem nad rybníkama. Bydleli jsme na baště a v osmatřicátém nás zabrali Němci, udělali nám hranici za barákem a my jsme museli chodit do německé školy. No a pak byla válka a po válce tatínka vyhodili ze služby a stěhovali jsme se na naši chatu nedaleko Jindřichova Hradce. V Hradci jsem se také seznámila se svým manželem, který pocházel odtud. Ve dvaapadesátém jsme se brali a v třiapadesátém jsme se stěhovali do Straškova, protože v Hradci nám odmítli dávat potravinové lístky. Ale akorát v ten týden, kdy jsme se přestěhovali, lístky zrušili. Od té doby bydlím tady. Ale pořád se mi stýská po Jindřichově Hradci - po těch rybníkách.

Já se jmenuji **Libuše Láchová**, ve dvacátém osmém roce jsem se narodila ve Vodochodech, ale tatínek pak postavil dům ve Straškově, tak jsme se přestěhovali do Straškova. Můj manžel byl také z křesťanské rodiny, hodně věřící. Můj otec byl špatně zapsaný u komunistů a pořád nás cpali do JZD, ačkoli jsme měli každý své vlastní zaměstnání, já jsem byla učitelkou v mateřské škole, tak jsme se museli odstěhovat do Veltrus, abychom byli v jiném okrese, aby na nás neměli nárok. A tak jsme tam spokojeně žili a narodili se nám dva synové. Jiříček ve čtyřiceti pěti letech zemřel, byl to doktor, a František má zase dva syny, tak rod Láchů pokračuje.

Vybavuji si, jak jste mi jednou vyprávěly o straškovském kostele. Jak tu bylo živo a zpívalo se. Jak to vypadalo?

Láchová: Byl tu hudebník a kapelník pan Mazourek a ten to vedl, hrál tu na varhany. A to byly krásné mše.

Pan farář sem dojížděl?

Hovorková: Někdo ho vozil.

Láchová: Ano, z Roudnice. Tam byla mše v 9.00 a tady v půl jedenácté.

Hovorková: A to byl plnej kostel.

Můžeme trochu více do minulosti? Jak jste vnímaly válku?

Smolová: Já si pamatuju jako holka, chodila jsem do první třídy ve čtyřicátém čtvrtém, škola byla zabraná Němci, a tak vyučování bylo po různých institucích. To si pamatuju dobře. Náš otec pracoval na dráze v Běchovicích u Prahy. A máma vždycky celé hodiny čekala, jestli přijede, protože všechno mělo zpoždění a vždycky říkala: „Holky, aby se nám táta vrátil.“ No, strach byl. Bylo to něco nepředvídatelného. Letadla létala. Máma nás vždycky schovávala pod stůl, pod okno. U nás v Sadské naštěstí nespadla žádná bomba. Ale byly to lázně a jezdila tam hitlerovská mládež a pochodovali tam po ulici v těch podkolenkách. I když jsem tenkrát byla dítě, stejně to ve mně zůstalo, ten strach. A pak si také pamatuju - dnes to může znít divně - tu velkou slávu, když přijela Rudá armáda. To si neumíte představit. Lidé jásali, protože byl konec války. Jsem ráda, že už něco takového nebudu muset zažít. I když současná válka by byla ještě mnohem horší.

Břečková: Já jsem válku teda neprožila. Zním to jen od rodičů z vyprávění, houkání sirén, barikády, kolik prožili strachu, ale zaplaťpánbůh z rodiny nikdo nezahynul. Maminka tenkrát bydlela na Pankráci, tam to bylo ošklivé. Vyprávěla, jak jednou, to byl zrovna květen a májové slavnosti a nesmělo se vycházet, a ona přese všechno varování šla z Pankráce dolů z kopce na májovou do Podolí. To je kousek cesty, a kdyby ji potkali nějací vojáci, tak to mohl být konec. A ona to riskla a došla do Podolí a tam byl kostel samozřejmě zavřený, tak šla zase zpět. Přežila to.

Ten kostelík v Podolí je moc pěkný, s dřevěnou zvonící.

Břečková: Léta tam byl páter Rosůlek, což byl bratr herečky Marie Rosůlkové. Ona tam bydlela s ním na faře. A kolem byla početná farnost. Lidé mohli chodit na Vyšehrad, Pankrác nebo do vnitřní Prahy, ale spousta jich chodilo právě za páterem Rosůlkem a paní Marií, ta to tam oživovala.

Hovorková: Já si toho zažila hodně za války. My jsme bydleli na rakouských hranicích v Sudetech. Nad námi - to bylo asi ve čtyřicátém druhém - létala letadla, střílela se a padala. Maminka vybíhala polekaná ven, protože nám od toho rachotu úplně řinčela střecha. V Číměři spadlo jedno hořící letadlo na barák a shořel tam celej statek. Piloti vyskakovali s padákama, padali také do rybníka. Strejda je tam jel loďkou zachraňovat, aby se neutopili, protože to byl velký rybník, dvě stě hektarů. Dolní Lhota už patřila do Rakouska, hodně mladých muselo do války a skoro každou neděli byla mše za někoho, kdo padnul. My museli chodit do školy a měli jsme tam jednu takovou učitelku, Němku bláznivou, a ta pořád říkala, že musíme vyhrát: „Wir müssen siegen!“ Jako že Německo musí vyhrát. Jak se budeme mít dobře s Hitlerem. My Češi jsme to nenáviděli, ale byli jsme ve třídě i s Němci a museli jsme být zticha. A když válka skončila a Německo prohrálo, tak ona se oběsila.

A jak to tedy bylo, když přišli Rusové? Bydlelo kolem vás mnoho Němců a museli utíkat?

Hovorková: První jsme Rusáky ani neviděli. Až později pak přepadávali holky, to bylo hrozné. Schovávali jsme se, to bylo jasné. U nás u bašty byl les a tam bylo asi sedm německých vojáků. Někdo to řekl Rusům, ti les obklíčili, všechny zastřelili a hodili do jednoho hrobu. Tatínek bojoval v první světové a měl s Rusy

zkušenost, tak říkal, když přišli, že to nebude dobré. A nebylo.

Smolová: A u vás se Rusové nevíтали? Já si pamatuju ty haldy šeríků a bezy kvetly. Tady jste nevíтали nikoho?

Láchová: Ale jo, ale to byl bezprostřední konec války.

Smolová: No ano, v ten moment. Co se dělo dál, to už je otázka jiná.

Láchová: Vždyť ty ruští vojáci, to byli chudáci. Boty roztrhané.

Hovorková: A tisíce jich padlo...

Smolová: No jistě. Já jen, že se o tom nikdy nemluvilo.

Hovorková: Vždyť jsme ani neměli z toho ten rozum, jestli tak nebo tak.

Láchová: To byl konec války. Kdyby přišli Američani nebo kdokoli jiný, také bysme ho vítali.

Hovorková: Ale ti Rusové u nás přepadávali děvčata.

Láchová: Ale to každěj voják. Kdyby sem přišli Američani, tak by přepadávali taky.

Hovorková: Ale oni ty holky i zabíjeli. U nás je pak našli mrtvé. Přímo z vesnice. My jsme to viděli. Znásilnili je a ještě je zastřelili.

Láchová: Voják je voják.

Hovorková: Voják je voják, ale nemůže si dovolit...

Smolová: Nějaké děti se narodily od ruských vojáků, to ano, ale nepamatuju se, že by někdo byl zabit, to ne.

Hovorková: My jsme byli na těch hranicích, tam to bylo horší.

Láchová: Prostě děvčata se musela schovávat.

Hovorková: Všude se musela schovávat. To bylo hrozné. U nás přešli vrata. Já jsem nebyla zrovna doma, byla jsem u strejdy, když ti Rusáci přišli. Sestra, té už bylo sedmnáct. Oni přešli vrata, vlítli do baráku a hledali a ta starší sestra se schovala u sebe pod peřinu. Náhodou neštrachali, tak to dobře dopadlo.

Láchová: Protože já jsem nejstarší, tak si pamatuju i ty Němce. Když ve škole přišel učitel do dveří, tak musel říct: „Sieg heil!“, než začal vyučovat. Můj bratr měl smůlu. To bylo ke konci války, lidé už byli hodně unavení a chtěli mít klid, hodně se udávalo. Tady v Roudnici zavírali celé třídy na gymnázium a na průmyslovce, můj bratr byl mezi nimi, tak šel do Terezína. Když pak kolem našeho okna procházeli Němci, tak maminka jim hrozila a my jí to rozmlouvali. Můj tatínek byl statečnej. Bráchu zavřeli v červnu a táta ho chtěl v Terezíně navštívit, aby zjistil, jak na tom je. Tak šel za Němci a řekl jim, že je konec žní a brácha že měl na starosti mlátičku, která mlátila obilí pro mnoho hospodářství a oni teď nemohou najít nějakou součástku, tak se ho musí jít zeptat, kam to dal. A tak se dostal do Terezína a viděl bráchu a upokojil se. I tady ve Straškově se udávalo, ale myslím, že těch lidí nebylo mnoho. Vůbec si myslím, že Češi se docela semkli a drželi pohromadě.

Podívejme se trochu do bližší minulosti. Dnes se ve Straškově slouží bohoslužby v tomto domě. Kdy se přestal používat k bohoslužbám straškovský kostelík?

Břečková: Tam byly krásné mše. Hezky ozvučené. Paní učitelka hrála na varhany.

Smolová: To bylo ještě za monsignora Bradny. Tenkrát tam ještě chodilo tak pětadvacet lidí. Ale on už pak byl starý a nemocný a nevyšel tam po těch schodech, tak se to přesunulo do sokolovny. A za otce Miškovského se tam konaly aspoň letní mše. A na svatého Václava. Naposledy v roce 2011. Tak jsme tam uklízely. Také jsme byly mladší. Teď už bychom tam také nevešly. Pak nás přesunuli sem. Ale jsme vděčné i tady za to, že se tu scházíme.

Děkuji za rozhovor a přeji, aby vaše společenství rostlo.

Jan Horák

CO BUDE

"ČTĚTE BIBLI, TAM TO VŠECHNO JE!"

Už několik roků se ve čtvrtek dopoledne scházíme ke společnému čtení Bible. Všechny nás to obohacuje, pomáhá růst ve víře a dává pravidla, jak řešit různé situace, které život přinese. Nejen samotné čtení textů, ale i společná modlitba nám dává zakoušet Boha, tak jak nám to všem slibuje. Je nám s Ním a spolu dobře.

„Překvapilo nás, jak se dějiny stále opakují, jak mocné státy jednají stále stejně. A Bůh také vždy pošle někoho, aby ukázal a připomněl Boží záměr, dodá sílu k pokání a znovu a znovu odpouští a utěšuje. Příkladem je Nehemjáš 8. kapitola.“

„Stále zřetelněji je vidět a stále silněji zakoušíme, jak úžasný dar je Ježíš. Víra a Naděje je naplněna Láskou. O tom krásně a přesvědčivě píše Jan, jak v evangeliu, tak v listech. Příklad: ... ale že on si zamiloval nás - 1 Jan 4,10.“

„Při křtu jsme byli naroubováni na vinný kmen - Ježíše. Měli bychom tedy z něho čerpat, abychom neuschli.“

Zkuste také vytvořit skupinku podle profese, zájmu nebo koníčků a číst Bibli tak, aby ukazovala, jak ji aplikovat do života. Co třeba muži, kteří chtějí být "in"? ☺

Zkušenosti, příklady a podněty účastníků zpracovala

Marie Hrnčířová

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V CHARITĚ

Srdečně vás zveme na Den otevřených dveří v charitě, který se uskuteční v úterý **25. září 2018 od 10.00 hod. do 18.00 hod.** v našich prostorách v Riegrově 652 a Jungmannově 670 při příležitosti Dne charity. V tento den budeme mít během celého dne pro návštěvníky otevřeny všechny naše prostory a zařízení. Můžete si přijít prohlédnout azylový dům v Riegrově ul. 652, NZDM Bota, charitní šatník, šicí dílnu a v podkroví ambulantní zázemí pro sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi v Jungmannově 670. Můžete se zeptat na vše, co vás zajímá. Máme připraven i zajímavý odpolední program v Jungmannově ul. – v NZDM Bota (1. patro) vystoupení dětí a mládeže z tanečního souboru Somnakune čerhaja, v SAS (podkroví) divadelní představení pro děti a rodiče (od 14.00 hod) a ukázka muzikoterapie s Renatou Brožovou (od 14.45 hod.) Budeme moc rádi, když si najdete čas a kdykoliv během dne se za námi zastavíte. Těšíme se na viděnou!

Marcela Lysáčková

MASTERWORKS CHORALE

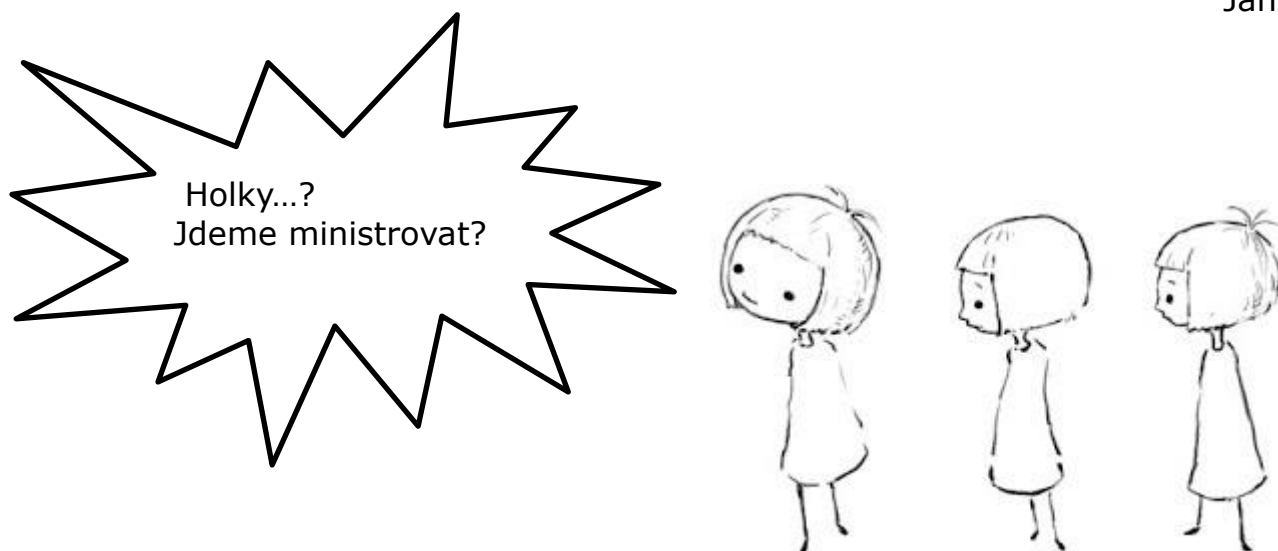
Britský sbor z města Leeds v severní Anglii vystoupí v našem kostele v sobotu 3. listopadu v 16.00 hodin. Sbor již koncertoval v Belgii, Itálii, USA, Německu, Francii a Lichtenštejnsku. Jeho repertoár obsahuje skladby známých chorálních děl i skladby méně známých skladatelů. V kostele Narození Panny Marie zazní díla J. S. Bacha, A. Dvořáka, E. Griega a jiných. Cena vstupenky je 100 Kč.

MINISTRANTI A MINISTRANTKY

Jak jste se již dozvěděli z úvodníku, shodli jsme se na pastorační radě, že rozšíříme ministrantské řady také o děvčata. Vyhlašuji tedy schůzky pro zájemce o službu u oltáře. Sejdeme se poprvé **12. 10.** a pak **2. 11.** vždy po hodině náboženství nahore v budově kláštera v místnosti před kaplí. Stejně jako minulý rok se budeme scházet zhruba dvakrát do měsíce a budeme se seznamovat se svíčkami, konvičkami, kadidlem... a skrze to i s Pánem.

Těším se na shledání

Jan Horák

DESKOVÉ HRY BUDOU LETOS V ÚTERÝ

Stejně jako minulý školní rok, tak i tento budeme pokračovat v hraní deskových her v Klášterním klubu. Zatím stále není nutné do hry vkládat peníze či nějaké úpisy, stále hrajeme pro radost. ☺ Celkový počet hráčů, který se do her v minulém pololetí zapojil, sice není veliký, přesně 8, ale o to kvalitnější hráči to jsou. Například já. Hravě zvládnou „Člověče nezlob se“ a „kámen nůžky papír“. U většiny ostatních her si musíme předem zopakovat pravidla, a nebo se je přímo naučit. Pokud si tedy někdo chcete přijít zahrát a bojíte se, že nebudete umět pravidla a že vám to nepůjde, tak nebojte. ☺ V tomto pololetí budeme hrát **úterky vždy jednou za čtrnáct dní**. Větší hru začínáme většinou kolem 17:00. Ale je možné si přijít zahrát i dříve či později. Termín hraní vždy vyvěsím předem na [facebook.com/klasterniklub](https://www.facebook.com/klasterniklub). Zahrát si může přijít každý, kdo zvládne jakoukoli deskovou hru. Věkově není hraní nijak omezeno. Máte-li chuť na Osadníky, Carcassonne, Agricolu a nebo i šachy, tak se stavte. Nebo si vezměte svoji oblíbenou hru a přijďte nás ji naučit. **Začínáme 25. 9. a klub otevírá již od 14:00.**

Vít Ondráček

SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ V BECHLÍNĚ

Srdečně Vás zveme 28. 9. 2018 na Svatováclavskou pouť!

Od 13:00 pouťové atrakce, 14:00 příjezd sv. Václava s družinou, vystoupení žáků ZŠ, staročeské hrátky, občerstvení, kreativní dílny (korálkování, paličkování, šustí), od 14:00 před kulturním domem Dechový orchestr Richarda Noska, od 17:15 v Kulturním domě promítání filmu Špunti na vodě.

Pořádá Sdružení pro obec Bechlín - Předonín, z. s.

Jiřina Šustrová

PO PRÁZDNINÁCH OŽÍVAJÍ VŠECHNY PRAVIDELNÉ AKTIVITY

→ Ve čtvrtek od 9.30 se scházejí **maminky s dětmi**. Od října – dle domluvy s Blankou Matějkovou, blanka.micankova@email.cz

→ **Děti na náboženství** se schází každý pátek od 15.30 do 16.15. Nejstarší skupina již od 15.00 do 16.30.

→ **Kde jsou dva – nezávazné hovory o víře** se konají každý 2. pátek v měsíci v 18.00 v Klášterním klubu. Poprvé 12. 10.

→ **Biřmovanci** se scházejí každou neděli ke společné snídani po mši sv. – od 10.00 do 11.30. Zájemci o přípravu v nově vznikající skupině mládeže se mohou hlásit u Z. Horákové.

→ **Dospělí katechumeni a biřmovanci** se scházejí dle dohody, obvykle v pátek od 18.00 do 20.00. Dospělí zájemci o přípravu k iniciačním svátostem se mohou hlásit u Z. Horákové.

→ Ve středu v 17.30 se setkává **Legio Mariae**.

→ Ke **společnému čtení Bible** se zájemci scházejí ve čtvrtek v 9.30

→ Druhou neděli v měsíci se po mši sv. scházíme všichni u **farní kávy** v Klášterním klubu.

→ Každou neděli v 19.00 se koná **adorace Nejsvětější svátosti**.

ZMĚNA OTVÍRACÍ DOBY KLÁŠTERNÍHO KLUBU

úterý 14.00 – 20.00

pátek 14.00 – 22.00

neděle 10.00 – 20.00

CO BYLO

TÁBOR V EKOCENTRU ZVONICE PRASKAL VE ŠVECH

Loňský pilotní ročník klášterního příměstského tábora se povedl až překvapivě, a tak povzbuzený organizační tým začal letos připravovat i ročník druhý. Potěšilo nás, že hned během prvního týdne přihlašování se sebralo cca 35 dětí, a tak se i řady vedoucích rozrostly o Verču a Lišku z Prahy, které nám s programem opravdu vydatně pomohly.

Příměstský farní tábor proběhl letos v termínu 13. – 17. 8. Tolikrát probírané úmorné letní vedro zasáhlo i nás, tedy spíše naši klášterní zahradu - její prostory, ještě v červnu zelené, změnilo v zaprášenou poušť a dokonce dočasně vyhnalo většinu našich oveček na lepší pastviště na poněkud zarostlém hřbitově v Kostomlatech. Bylo nám tedy jasné, že nemůžeme zahradu využívat tolik, jak jsme měli v plánu, o to víc jsme ale podnikali výlety do okolí. Zkontrolovali jsme, jak vypadá nová prohlídka v ledčickém HistoryParku (největší úspěch znovu sklídila plastická hydromapa, na které děti mohly simulovat záplavy... v tom suchu to přinášelo znásobenou radost), navštívili jsme nádherný lesní koutek, kde se schází lesní školka ve Vědomicích a taky objevovali vždy trochu tajemná místa roudnického kláštera.

Táborové dny byly doprovázeny postavami zosobňujícími oheň, vodu a zemi. Ty dětem vyprávěly o jednotlivých živlech a děti jim na oplátku pomáhaly s různými úkoly. Ostatně víla ohně ve čtvrtek děti poprosila, aby připravily společné posezení i pro rodiče, kterým táborníci nabídli krátký program, nacvičený spontánně a s nasazením asi během tří minut. ☺

Věřím, že i v tak velkém počtu dětí se nám podařilo udržet farně-rodinnou atmosféru loňského ročníku. Velkou roli v tom hrály i děti, které se účastnily už loni - chovaly se už jako zkušené domácí a dokázaly postupně seznámit s prostředím i děti, které na naší zahradě nikdy předtím nebyly. Doufám, že tábor zopakujeme i příští rok - a že se nebude muset opět konat na poušti. ☺

Barbora Matiašová

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA Z 5. ROČNÍKU BENEFIČNÍHO FESTIVALU OLDSTARS ON THE ROUD

Již popáté se bývalý klášter v Roudnici nad Labem stal na jeden víkend dějištěm studentského benefičního festivalu OLDstars On The ROUD. O víkendu od 13. do 15. července 2018 navštívilo prostory kláštera a jeho zahrad i přidružených prostor na 350 diváků, z toho v nejvytíženějším sobotním dni 170, a to nejen studentů – OLDstars svým rozmanitým repertoárem přilákali všechny věkové kategorie. Program čítající téměř tři desítky titulů obsahoval kromě inscenací Hereckého studia OLDstars i monodramata v hlavních a jediných rolích s profesionálními herci, jako jsou Ljuba Krbová, Elizaveta Maximová, Matyáš Řezníček či Daniel Krejčík. Pro nejmenší diváky nastudoval jeden z hereckých týmů i pohádku Hanse Christiana Andersena *Pasáček vepřů*.

Za roudnickým publikem přijely i novinky odpremiérované teprve v červnu v žižkovském prostoru H2O, jedné ze dvou domovských scén OLDstars. K takovým kusům patřil například rytmický kabaret vycházející z textů Guy de Maupassanta a Françoise Villona *Slečna Fifi*, současné německé drama Dey Loher *Klářiny vztahy*, dále pak *Provaz*, divadelní adaptace filmu Alfreda Hitchcocka, či autorská inscenace *Tma*. Režie se ujali pedagogové a vedoucí skupiny OLDstars Tomáš Staněk, Zuzana a Jan Horákovi a Daniela Von Vorst, představili se ale i režiséři z řad současných i někdejších členů hereckého studia. Svou autorskou i režijní premiéru měla na festivalu i Kateřina Humhalová, autorka inscenace *Zpověď*. Ta byla uvedena jako zlatý hřeb prvního večera festivalu před klášterní zvonící a byla podpořena grantem Nadace Život umělce. Drama, založené na příbězích Taťány z Puškinova *Evžena Oněgina*, Octavia z Mussetova románu *Zpověď dítěte svého věku* a titulního hrdiny z Goetheova *Utrpení mladého Werthera*, se sice opírá o klasická díla světové literatury, jejich současná adaptace však potěšila i diváky, kterým taková literatura obyčejně nic neříká.

Zpověď ale není výjimkou, celé OLDstars On The ROUD jsou akcí otevřenou nejen častým návštěvníkům divadel – pátý ročník nabídl kromě nabitého oficiálního programu i offprogram, zahrnující například půlnoční zastavení v chrámu s básněmi Ivana Jirouse, Bohuslava Reynka nebo Jana Zahradníčka.

Letošní výtěžek činil 60 000,-. Klášter díky festivalu doposud získal na nové projekty přes 100 000,- Kč a kromě Klášterního klubu tak mohlo být založeno i Ekocentrum Zvonice. Festival byl letos podpořen grantem města Roudnice nad Labem a osobní záštitu nad ním nadto převzal starosta města Vladimír Urban.

Mediálními partnery festivalu jsou servery scena.cz, odivadle.cz, divadlo.cz a i-divadlo.cz.

Více informací: www.oldstarsontheroud.cz,
www.facebook.com/OLDstarsontheROUD/,
www.facebook.com/skupinaOLDstars/

CO JE

VYJÁDRĚNÍ PODPORY KANDIDÁTŮM KDU-ČSL

Často se hovoří o tom, že naší společnosti chybí duchovní rozměr, což je jistě pravda, s kterou se nemůžeme spokojit. A s ním jdou ruku v ruce aspekty etické, dané již tři tisíce let Desaterem. Ono nepokradeš či nevydáš křivého svědectví jsou prostě pravdy, které si nelze přizpůsobovat, jak se nám to líbí. Hospodin stvořil tento svět s vědomím, že je v základu dobrý. Je naší povinností v úctě k Božímu tvoření tento svět, jehož součástí je lidské společenství, spravovat s odborností a s empatií k potřebám bližních. Pamatujte prosím na to, až půjdete rozhodovat o tom, kdo má v naší zemi či obci spravovat veřejné záležitosti. Jsou tady lidé, kterým není lhostejné hledání duchovního rozměru, těm je třeba dát důvěru.

Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, PhD. DSc.

Dámy a pánové, přijměte prosím naše pozvání na veřejnou diskuzi všech leaderů kandidátek, která se uskuteční v úterý 25. 9. 2018 od 18 hod. v kině Sokol v Roudnici nad Labem. Na setkání se těším,

Radim Svoboda, předseda MO Roudnice nad Labem

NĚCO O SKAUTINGU

Věřím, že naprostá většina z Vás už někdy slyšela o skautech. Jelikož se o skautingu v médiích poslední dobou hodně mluví a protože jsme tohle téma otevřeli i na pastorační radě, ráda bych Vám tuto organizaci trochu představila. Chtěla bych vám skauting přiblížit i proto, abyste mohli lépe pochopit, proč se pro tolik převážně mladých lidí v naší farnosti stal nezbytnou součástí života.

Skauting založil na začátku 20. století britský voják Robert Baden-Powell. Už od počátku byl vnímán jako výchovný spolek a tím zůstal dodnes. Je tvořen třemi základními pilíři: povinností k sobě samému, povinností k ostatním a povinností k Bohu (či pro nevěřící k něčemu, co je přesahuje). V praxi jde o propracovaný výchovný systém, který děti naučí mnoha vlastnostem a dovednostem, například samostatnosti, ohleduplnosti, poslušnosti, zodpovědnosti, vůdčím schopnostem, spolupráci a mnoha dalším.

Teď jsem Vám skauting učebnicově přiblížila, ale jaký je doopravdy? Co lidi vlastně na skautingu baví a čím je naplňuje, že se mu tolik věnují? Především jsou to přátelé. Vědomí, že někam patříte a ostatní vás přijímají takového, jaký jste. Pak jsou to také skvělé zážitky. Je totiž docela neuvěřitelné, že v dnešní moderní době je možné, aby děti strávily dva týdny na táboře v přírodě, bez přístupu k Internetu, a přesto se jim nechtělo domů. Stezky odvahy, noční hry, společné výlety, zpívání u táboráků - to všechno jim dostatečně nahradí mobily a počítače. A za třetí jde ještě o jednu věc. Posláním junáka je totiž nejenom všestranný rozvoj jedince, ale také nebýt lhostejný ke světu kolem nás. A ten dobrý pocit, když pomáháte o něco málo zlepšit svět anebo když se Vám povede vychovat alespoň jednoho správného skauta, ten za to stojí. Věřím, že skauting je pro náš svět přínosný v mnoha směrech, a proto je v dnešní době tolik ceněný.

Anna Štorová

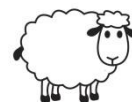
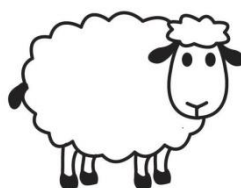
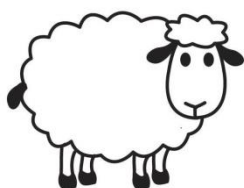
DĚTI

SETKÁVÁNÍ DĚTÍ S KATECHEZÍ / VÝUKOU NÁBOŽENSTVÍ

bude opět probíhat od října do května každé páteční odpoledne kromě prázdnin a státních svátků. **Začínáme společným zahájením v pátek 5. 10. 2018 v 15.30 na faře!** Zahrajeme si společně - i s rodiči - akční hru; rozdělíme se podle věku do 4 skupin a společně se pomodlíme. Předpokládaný konec cca 17.00. Přijďte všichni, těšíme se na vás!

Přihlášky jsou k dispozici vzadu v kostele a budou též na místě při zahájení.

PROGRAM

- út 25. 9. * den otevřených dveří v Charitě
- út 25. 9. * deskové hry v klubu
- pá 28. 9. * Svatováclavská pouť v Bechlíně
- so 29. 9. * svátek sv. archandělů, mše v Roudnici v 9.00
- ne 30. 9. * poutní mše v Ledčicích a Bechlíně (sv. Václav) – 10.30
- út 9. 10. * deskové hry v klubu
- pá 12. 10. * setkání ministrantů
- pá 12. 10. * Kde jsou dva – nezávazné hovory o víře - 18.00
- so 13. 10. * poutní mše v Račiněvsi (sv. Havel) - 16.00
- čt 18. 10. * svátek sv. Lukáše Evangelisty, mše v Roudnici v 18.00
- so 20. 10. * setkání vedení a členů KDU-ČSL na Řípu s duchovním slovem pana faráře – 10.00
- st 31. 10. * Vigilie Slavnosti Všech svatých – mše v 18.00 v Roudnici v kostele
- čt 1. 11. * Slavnost Všech svatých, mše v 17.00 v kapli na hřbitově + modlitba za zemřelé
- ➔ Po změně času na zimní (28. 10.) se páteční mše v kapli na proboštství konají v 17.00.
- pá 2. 11. * Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – mše v Roudnici v kostele v 7.30, 17.00 a 18.00
- pá 2. 11. * setkání ministrantů
- so 3. 11. * koncert Masterworks Chorale Leeds – v Roudnici v 16.00
- ne 4. 11. * poutní mše v Cítově (sv. Linhart) – 10.30

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.

➤ **VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O nás“:**
<http://www.farnostroudnice.cz/o-nas/farni-zpravy/> Římskokatolická farnost Roudnice
n/L, Komenského 174, www.farnostroudnice.cz, Facebook/Klasterroudnice